

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ของการขยายการศึกษาภาคบังคับของไทย กรณีศึกษาโรงเรียนปิยะบุตร จังหวัดลพบุรี
ชื่อผู้ศึกษา	นส.มัทนียา นวลแสง
รหัสประจำตัว	5110321018
หลักสูตร	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.สุจิตรา ชานวิทย์ภรณ์
ปีการศึกษา	1/2552

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ของการขยายการศึกษาภาคบังคับของไทย เพื่อศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบกรณีหากมีการขยายการศึกษาภาคบังคับของไทยจากหกปี เป็นเก้าปี จะมีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ และผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้รับจากการศึกษาต่างกันอย่างไร โดยอาศัยแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์เรื่องค่าเสียโอกาส และการวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ และโดยใช้กรณีศึกษา โรงเรียนปิยะบุตร จังหวัดลพบุรี

โดยใช้กรณีศึกษา โรงเรียนปิยะบุตร จังหวัดลพบุรี เป็นสถานศึกษาระดับประถม - มัธยมศึกษาขนาดกลางของรัฐ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัจจุบันมีนักเรียนประมาณ 1,000 คน และมีบุคลากรรวมทั้งสิ้น 56 คนจากการศึกษาพบว่า ในกรณีผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายมีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์อยู่ที่ 107,816.11 และมีผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์อยู่ที่ 591,458.79 ในขณะที่ผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์อยู่ที่ 347,376.78 และมีผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์อยู่ที่ 1,111,547.49 ทำให้อัตราส่วนต้นทุนและผลตอบแทน (Cost / Benefit Ratio) ของผู้ที่ศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลายต่ำกว่าผู้ที่จบในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งหมายความว่า ในขณะที่ผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์จากการศึกษาเท่ากัน การศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลายใช้ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ที่ต่ำกว่าการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประมาณ 1.7 เท่า การที่อัตราส่วนต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ของผู้ที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่ามากนั้น เนื่องมาจากในส่วนของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น มีต้นทุนแปรผันซึ่งอยู่ในรูปค่าเสียโอกาสในการทำงานซึ่งต่างจากผู้ศึกษาในระดับประถมศึกษาซึ่งจะไม่มีกรคิดค่าเสียโอกาสในส่วนนี้

ในส่วนของมูลค่าปัจจุบันสุทธิ ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิที่ 762,170.71 ซึ่งสูงกว่า การศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลายที่มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ 483,642.68 แสดงว่าผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของเงินที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละปีตลอดอายุของการทำงานกับมูลค่าปัจจุบันที่ลงทุนของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สูงกว่า การศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลาย เนื่องจาก ผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้รับในระยะยาวนั้น การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นสูงกว่าถึง 520,088.70 ในขณะที่ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เพิ่มขึ้น 239,560.67 แสดงให้เห็นว่าการลงทุนที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มการศึกษาจากระดับประถมศึกษาตอนปลาย เป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำเป็นต้องใช้ต้นทุนแปรผันซึ่งอยู่ในรูปค่าเสียโอกาสในการทำงานของผู้ที่เข้าศึกษาเอง แต่ก็ช่วยส่งผลให้ผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้รับในอนาคตนั้นสูงขึ้นเช่นกัน

และจากผลการศึกษาดังกล่าวจึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา ดังนี้ กรณีการศึกษาในระดับประถมศึกษา เนื่องจากมีผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้รับจากการศึกษาไม่สูงนัก ดังนั้นทางภาครัฐ หรือทางโรงเรียนเองอาจจำเป็นต้องมีการควบคุมต้นทุนทางการศึกษาในระดับนี้มิให้สูงมากเกินไปนัก กรณีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากมีผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้รับจากการศึกษาที่สูงกว่า ดังนั้นในส่วนนี้อาจสามารถเพิ่มค่าเล่าเรียนให้สูงขึ้นได้ตามความเหมาะสม แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงผู้ที่เข้ารับการศึกษาด้วย โดยในส่วนค่าเล่าเรียนที่เพิ่มขึ้นสมควรให้กระทบกับผู้ที่เข้ารับการศึกษามากนัก ซึ่งส่วนที่เพิ่มขึ้นนี้อาจนำไปพัฒนาโรงเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา รวมไปถึงอุปกรณ์การศึกษาต่างๆ เพื่อให้การศึกษามีคุณภาพมากขึ้น และควรมีการส่งเสริมให้สามารถเข้าถึงการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้มากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายเรียนฟรี 15 ปีขึ้น ในปี 2552 ส่งผลให้ผู้ที่ต้องการศึกษา สามารถเรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วน of ค่าเล่าเรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งทำให้เกิดความเสมอภาค และความเป็นธรรม อีกทั้งยังเป็นการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนที่ด้อยโอกาสมากขึ้นอีกด้วย